



A Midsummer Play – deelnemende kunstenaars

MONSTER CHETWYND (°1973, UK) verweeft interactieve performances, beeldhouwkunst, schilderkunst, installatie en video in een oeuvre dat elementen van volksspelen, populaire cultuur en surrealistische cinema bevat. In haar anarchistische performances komt een bonte parade van culturele referenties voorbij: van Dante tot Karl Marx, van travestieacts tot Star Wars. De kunstenaar verandert voortdurend haar artiestennaam van Spartacus Chetwynd (2006–13) over Marvin Gaye Chetwynd (2013–18) naar het huidige Monster Chetwynd. Naar eigen zeggen wil ze vooral dat haar werk direct, romantisch en geëngageerd is, vandaar dat ze vaak met tijdelijke en DIY-materialen aan de slag gaat, zoals gevonden voorwerpen, fotokopies, karton, verf en plakband. Haar performances en installaties zijn te lezen als een herwerking van iconische momenten uit onze gedeelde culturele geschiedenis. Ze werkt vaak samen met haar 'performance group' (collega-kunstenaars, familie en vrienden), waarbij spontaniteit en improvisatie sleutelbegrippen zijn, in een eigennuttig oeuvre dat gestaag maar consequent zijn weg vindt in musea, de publieke ruimte en kindervoorstellingen. Haar werk was onder meer te zien in het New Museum, New York (2012), Tate Britain, London (2012, als deel van de Turner Prize), Bonner Kunstverein (2016), CCA Glasgow (2016), de Biënnale van Liverpool (2016), en Tate Modern (2017 – een installatie van *Hermitos Children, the pilot episode* uit 2008).

ULLA VON BRANDENBURG (°1974, DE) laat zich inspireren door literatuur, theater en psychoanalyse, maar ook door spel, magie en spiritualiteit. In haar werk verweeft zij al deze elementen tot een soort totaalkunst en gebruikt zij consequent de elementen en de codes van het theater. Ze put een voortdurende inspiratie uit de manier waarop theater en performance door de tijden heen culturele en sociale issues hebben aangekaart, met de bedoeling de onuitgesproken regels van de hedendaagse maatschappij te onderzoeken. Haar kunst achtervolgt je: de mensen, objecten en locaties in haar zilverachtige 16mm-films, installaties en vervaagde aquarellen lijken geïnfecteerd met een onzichtbaar mysterie. Ulla von Brandenburg blaast nieuw leven in aloude theatervormen, zoals het tableau vivant, de Griekse tragedie of het absurd theater van Samuel Beckett. Al haar werken sturen de toeschouwer naar een theatrale spanning tussen realiteit en illusie. Haar oeuvre was te zien in Tate Modern (2007), de Biënnale van Venetië (2009) en in het Palais de Tokyo (2012).

DENNIS TYFUS (°1978, BE) produceert aan een viraal tempo tekeningen, no choice tattoos, video's, sculpturen, schilderijen, zeefdrukken, posters, platenhoezen, muziek... , die hij verdeelt via zijn eigen label Ultra Eczema. Naar eigen zeggen is hij meer geïnteresseerd in kunstwerken die er niet uitzien als een traditioneel kunstwerk en die zo vrijer kunnen circuleren. Tyfus heeft nood aan verscheidenheid: grenzen, angst en beperkingen zijn voor hem de grootste vijand van de kunst. Zijn unieke stijl is onmogelijk vast te pinnen maar wordt gekenmerkt door een zelforganiserende houding zowel in relatie tot de hedendaagse kunstwereld als ten opzichte van populaire cultuur. Zijn werk was onder meer te zien in Be-Part (2010), The Zone (2014) en M HKA (2016).